

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (fél címe 1., eljáró ügyvéd: dr. Mester Csaba) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Balsai Ügyvédi Iroda (fél címe 2., eljáró ügyvéd: dr. ifj. Balsai István) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 17. napján meghozott 65.P.25.485/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes szerkesztésében 2015. november 11. napján ahu internetes portálon jelent meg a „Feketelistás PR-cégnek fizettek készpénzben 10 milliókat a ...” című írás, melyben foglaltak miatt a felperes 2015. december 4-én helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez. Ebben hat pontban kifogásolta a megjelenteket. Az alperes a kérelemnek nem tett eleget ezért a felperes 2015. december 23-án keresetlevelet terjesztett elő. Kérte, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest helyreigazítás közlésére, miszerint

1. Valótlanul állította, hogy a felperes feketelistás PR cégnek 10 milliókat fizetett készpénzben, továbbá a házi segítségnyújtás, valamint a hajléktalan ellátás során is szabálytalanságokat követett el.
2. Valótlanul állította, hogy magasabb összegeket hív le, mint amennyi normatívára jogosult lenne.
3. Valótlanul állította, hogy duplán lepapírozott, eltérő megállapodás alapján rejtélyes cégnek meg nem nevezett munkáért 10 millió készpénzt fizetett ki a felperes neve.

4. Valótlanul állította, hogy a felperes már alapításakor, illetve ahogy megkapta a .. fővárosi hajléktalanellátó rendszerét, trükközni kezdett, továbbá hogy az első hivatalos dokumentumaikat, szerződéseket duplikálva készítette el.
5. Valótlanul állította, hogy a felperes neve 6,85 millió forintos átalánydíjas szerződésen állt a ... Kft.-vel, amely ma kényszersztörlés alatt áll.
6. A cikk azon része, miszerint 1 millió forint feletti készpénzkifizetést be kell jelenteni az adóhatóságnál, azt a hamis látszatot kelti, mintha a felperesi ... bejelentési kötelezettségének nem tenne eleget, több 10 milliós kifizetéseit ne jelentené be.

Hivatkozott arra, hogy az alperesi írás alapvetően a baptistákról, ...ról tesz említést, abból nem derül ki, hogy a felperesre, mint jogi személyre, vagy valamelyik érdekeltiségébe tartozó, de önálló szervezetről közöl információkat az alperes. Ugyanakkor a cikkben feltüntetett link egy a felperesre vonatkozó cikkre mutat, így a felperes keresetösségi joga nem vitatható.

Érdemben vitatta, hogy az alperes írásának a ...ra vonatkozó részei a valóságnak megfelelnek, mert a 2011 októberi szerződéskötéskor a felperes alapította ... nem tudhatta, hogy a szerződésével érintett cég később feketelistára kerül. Azt, hogy a hajléktalan ellátás során szabálytalanságokat követtek el, illetve, hogy a házi segítségnyújtás során is magasabb összeget hívnának le, mint amennyi normatívára jogosultak lennének, ezt a felhívásra perben csatolt Magyar Államkincstár (MÁK) e-mailje sem igazolja. Kiemelte azt is, hogy az eljárás még folyamatban van, amire alperes közleménye nem utal, ezzel szemben tényként közli a jogosultságtól eltérő összeg igénybevételét felperes vonatkozásában. A dokumentumok duplikálása körében hivatkozott arra is a felperes, hogy - a MÁK eljárásra utalással a házi segítségnyújtás terén - azt a látszatot kelti alperes, hogy az általa csatolt dokumentumokkal a hajléktalan ellátás terén ténylegesen elkövetett visszasságok is igazolhatók, e dokumentumok azonban sem a trükközés kijelentést nem támasztják alá, sem a dokumentumok duplikált, megtévesztő jellegét. A felperes számára azonban hátrányos, hogy ilyen dokumentumokat készítő, felhasználó, fantomcégekkel szerződő egyházi személyként tünteti fel a cikk. A ... Kft. által kiállított számlákkal kapcsolatos alperesi közlések azért tévesztik meg felperes személyével összefüggésben a nyilvánosságot, mert úgy tüntetik fel mintha a szerződéskötéskor felperes által fenntartott szervezetnek tudnia kellett volna, hogy később kényszersztörlésére kerül sor ennek a cégnek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy ugyan a felperesi önálló jogi személy által alapított intézménynél feltárt visszasságokról szól az alperesi írás, a felperesre ily módon vonatkoznak a megállapítások, a felperes azonban olyan formában kifogásolja az alperesi szövegmegjelenítést, amely formában az nem jelent meg.

Védekezése érdemi része arra irányult, hogy a felperes által sérelmezett tények a valóságnak megfelelnek. A MÁK vizsgálattal kapcsolatosan csatolt elektronikus levél igazolja, hogy a felperesi egyházi jogi személy részére folyósított normatívát állított le az állam, a felperes alapította szervezetnél észlelt visszaélések gyanúja miatt. Az alperesi írás tartalmából, a szóhasználatból, a büntetőfeljelentés tényének közléséből egyértelmű, hogy nyomozás folyik az ügyben. Ennél többet nem állított.

A ... Kft.-vel kapcsolatosan igazolta, hogy ez a cég kényszersztörlés alá került, de az ezzel kapcsolatos kijelentést legitimáció hiányában nem is kifogásolhatja a felperes. A cég tevékenységi körével kapcsolatos alperesi kijelentéseket és a számlákon feltüntetett munkadíjakat, a milliós kifizetéseket is igazolta. A ... tevékenységével kapcsolatosan az visszas, hogy kizárólag kommunikációval foglalkozó céggel kötött szerződést házi gondozás, illetve hajléktalan-ellátás körében ellátandó tevékenységre a felperes fenntartásában lévő egyházi szervezet. E körben rámutatott arra is, hogy a csatolt számlatömbökből látható, miszerint a cég más tevékenységre ebben az időszakban nem is

állított ki számlát. Ilyen dokumentumot hónapról-hónapra csak a felperes által alapított ... szociális intézmény részére készített.

Arról, hogy a milliós készpénzes kifizetésekkel kapcsolatos bejelentési kötelezettségét elmulasztotta-e felperes, illetve a szervezete, és ebben a körben vizsgálat folyik-e, az alperes állításokat nem fogalmazott meg csupán feltételezéseket közölt, melyre nézve helyreigazítás nem kérhető.

A dupla lepapírozás, eltérő megállapodások körében csatolta a cikkben utalt dokumentumokat.

Összességében hivatkozott arra, hogy az írás egyes részeiből egyértelműen kiolvasható, hogy a felperesi szervezet által fenntartott intézmény kötött szerződéseket. A felperes, mint intézményfenntartó és az általa fenntartott intézmény felett munkáltatói jogokat gyakorló személy a leírtakkal összefüggésbe hozható, ezért a ... összefoglaló elnevezés használata nem jogsértő. A felperes nem vonatkoztathatja valamennyi kijelentést saját személyére. Azok a kijelentések, melyek a ... tekintetében megfogalmazásra kerültek, dokumentumokkal alátámasztottak, ezért valós tartalmúak, közlésük sem jogsértő.

Az elsőfokú bíróság az alperesi védekezésnek helyt adva a keresetet elutasította.

Idézte a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését. Utalt a sajtóhelyreigazítási perekre vonatkozó felsőbb bírói iránymutatások közül a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 12. és 14. számú állásfoglalásaira.

Rögzítette, hogy a felperesi helyreigazítási kérelem alpereshez továbbítását a perbeli esetben szabályszerűnek ítélte, ezért a kereseti kérelemmel érdemben foglalkozott.

Egyetértett az alperesi védekezéssel abban, hogy a felperes a helyreigazítás iránti kérelmét olyan megfogalmazásban terjesztette elő, amely formában a sérelmezett kijelentéseket az írás nem tartalmazta. Az alperesi cikk nem tartalmazza, hogy a felperes feketelistás PR cégnek 10 milliót fizetett volna, azt sem, hogy a felperes magasabb normatívát hívott volna le, vagy, hogy a ... Kft.-vel szerződést kötött volna, ezért a felperes által kért módon ezen állítások nem igazíthatók helyre. A PK 15. számú állásfoglalás alapján, ha a sérelmezett szöveg alapján név szerint nem állapítható meg, hogy az a felperesre vonatkozik, de a szöveg tartalma alapján rá vonatkoztatható, legfeljebb annak közlésére kötelezhető az alperes, hogy írása a felperest hamis színben tünteti fel.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban az alperesi írás a ...ra, ...ra vonatkozó sérelmezett kijelentéseivel azért sem sértette a felperesi egyházi jogi személyt, mert sem rá vonatkozóan, sem az általa alapított ... vonatkozásában nem közölt valótlanságokat.

A kereset 1. pontjában sérelmezettek tekintetében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a címben közölt kifizetést az alperes ...kal hozta összefüggésbe, nem a felperes személyével. A csatolt alapító okirat szerint a felperes által alapított ... fizetett a ... Kft.-nek az ugyancsak csatolt számla szerint 10 millió forintot, ezért valós a közlés. A Kft.-t pedig a cikk alappal minősítette PR cégnek figyelemmel az igazolt tevékenységi körére. Az hogy ez a cég feketelistás annyiban nem pontos, hogy a szerződés megkötésekor még nem állt kényszertörlesztés alatt, utóbb azonban ilyen módon szűnt meg, erről viszont a cikk részletesen beszámol.

A 2. pontban, a normatívánál nagyobb összeg lehívására vonatkozó közlést az alperes a csatolt e-maillal megfelelően igazolta. A cikk utal arra, hogy a MÁK által folytatott vizsgálat során tűnt fel az, hogy a gondozási naplóban szereplő adatok nem felelnek meg a valóságnak. Ebből vonta le az

alperes a sérelmezett következtetést. Önmagában az, hogy a felperes egyik szervezeténél történt meg egy szabálytalanság feltárása, amellyel kapcsolatban eljárás folyik nem jelenti azt, hogy az alperes ne fogalmazhatna úgy, hogy a ...ot érinti az eset.

A 3. és 4. pontok tekintetében a csatolt okiratok megfelelően alátámasztották az alperesi közlést a duplán kiállított, kisebb eltéréseket tartalmazó, tartalmában azonos iratokról. A trükköznek kifejezés vélemény, amely sajtóhelyreigazításként nem kifogásolható a szövegkörnyezetben, a 10 milliós kifizetésre vonatkozó dokumentumot pedig maga a cikk is közli.

Az 5. pontban sérelmezettek nem megalapozott kifogások, mert a cikk nem állította, hogy már a szerződéskötéskor is tudott volna a felperes, illetve az általa alapított szervezet arról, hogy a vele szerződő cég kényszersztörlés alá fog kerülni. A szerződéskötés ténye, az abban foglalt szerződéses érték dokumentummal igazolható volt. A felperes közpénzzel gazdálkodik, ezért szerződéskötései fokozott érdeklődést váltanak ki. A csatolt iratok alátámasztották, hogy a 2011. évi szerződéskötést követően ez a cég adófizetési kötelezettségének nem tett eleget.

A keresetlevél 6. pontja azért nem megalapozott, mert a készpénzes kifizetések utáni bejelentési kötelezettséggel kapcsolatosan az újságcikk mindössze egy kérdést fogalmaz meg, mellyel kételyének ad hangot. Ez nem tekinthető valós tény hamis színben való feltüntetésének, ezért helyreigazítás sem kérhető.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Hivatkozott arra, hogy amennyiben a bíróság a kért helyreigazítás szövegét nem találja megfelelőnek, úgy a PK 15. számú állásfoglalásra tekintettel azt a kérelem és ellenkérelem keretein belül más formában is elrendelheti, önmagában annak pontatlansága a kereset elutasítására nem elegendő ok.

Fenntartotta álláspontját, hogy a cikkben írtak egyértelműen a felperesre vonatkoznak. Előadta, hogy az alperesi cikk egy korábbi, a felperesi egyházi jogi személyről szóló cikkekre utal, amelyet egy linkkel elérhetővé is tett az alperes. A sérelmezett 2015. november 11. napján megjelent „Feketelistás PR-cégnek fizettek készpénzben tízmilliókat a baptisták” című cikkben szereplő linkre kattintva az átlagolvasó átkerül a 2015. szeptember 30. napján az alperes által „Több, mint tízmilliárd forint közpénz vándorolt a baptistákhoz idős ellátás címén” című cikkekre. Ezen cikkben írtak miatt a felperes és az alperes között volt folyamatban sajtó-helyreigazítási eljárás, amely eljárásban első fokon a Fővárosi Törvényszék a 35.P.24.424/2015/8. szám alatt meghozott ítéletében megállapította, hogy a sérelmezett cikk a felperesre vonatkozik és az alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte, ugyanis az alperes többek között valótlanul állította, hogy a felperes a Magyar Államkincstár által folytatott eljárásban megbukott, adó forintokat tett zsebre, illetve a hajléktalan ellátáson is nagyot kaszált.

Az alperesi védekezéssel szemben fenntartotta álláspontját arra vonatkozóan, hogy a cikkben használt kifejezésekkel (..., ..., szeretetszolgálat, egyház stb.) egyértelműen a felperes azonosítható be és hivatkozott e körben a PK 13. számú állásfoglalásra.

Tévesnek tartotta azon elsőfokú bírósági álláspontot, miszerint az alperes nem a felperessel kapcsolatban írta le a sérelmezett kijelentéseket. A teljes szövegkörnyezetet az átlagolvasó értelmezésében vizsgálva egyértelmű, hogy abból az olvasók a felperesre nézve vonnak le következtetéseket, az ott írt információkat a felperesre vonatkoztatják.

A kereset egyes pontjai tekintetében az 1. pontban írtak esetében a teljes szövegkörnyezetet tekintve megállapítható, hogy a sérelmezett közlés arra vonatkozik, hogy a felperes egy fantomcéggel, egy fiktív feketelistás céggel szerződött, annak fizetett több tízmillió forintot. A valóságban egy működő céggel kötött 2011-ben szerződést, annak csak 2014-ben rendelték el a kényszersztörlését. Az hogy,

főtevékenységként kommunikációs tevékenysége van feltüntetve nem jelenti azt, hogy tevékenységi körei közé ne tartozhatnának intézmény fenntartással, karbantartással kapcsolatos tevékenységek.

A 2. pontban sérelmezett részlet álláspontja szerint tényként közli, hogy a felperes magasabb összegeket hívott le a normatívában megállapítottaknál. Ilyet a vizsgálat nem állapított meg, az még folyamatban van, ilyen tény a MÁK levele sem tartalmaz.

A 3. és 4. pontban írtakkal kapcsolatosan megítélése szerint az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásban írt követelményeket figyelmen kívül hagyta. A teljes szövegkörnyezet alapján a trükközés nem vélemény, hanem tényállítás és hivatkozott e tekintetben a 13/2014. (IV.18.) AB határozatban kifejtettek. A duplikálás nem hátsó szándékkal történt, az lehetett elírás is. A hivatkozott dokumentumokat nem jogász készítette azok más-más célra készültek. A dupla papírozás alapján rejtélyes cégnek fizetett közlés egyértelműen valótlan állítás.

Előadta, hogy az 5.pontban az átalánydíjas szerződéskötés alanyául a cikk a felperest jelöli meg, ezért keresetiségi joga fennáll. Az írás úgy állítja be, mintha már a szerződéskötéskor is kényszerítéskor állt volna a cég, ez pedig valótlan állítás.

A 6. pontban sérelmezett közlés egyértelműen a felperesre vonatkoztatható, bizonyítható állítás.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezés ugyanúgy, mint a kereset kétfarcú, mert egyes esetekben arra hivatkozik, hogy a felperes és az általa alapított ... Intézmény két önálló jogi személy, keresetiségi jogát azonban arra alapítja, hogy ez utóbbi intézményre vonatkozó kijelentések a felperesre is vonatkoztathatók. Az alperesi álláspont szerint a cikkek mindkét jogi személyre vonatkozó kijelentéseket tartalmaznak, melyek a szövegkörnyezetből megállapítható, elkülöníthető közlések. Amikor általánosságban a baptistákat említi az írás abban az esetben a kijelentés vonatkoztatható a felperesre is, amikor azonban a ...t megnevezi abban az esetben nem.

Az 1. ponttal kapcsolatosan a szövegkörnyezetből - a cikk teljes tartalmát tekintve - egyértelműen megállapítható, hogy csak manapság történt meg a PR cég kényszerítéskor, az is mi okból, a készpénzes kifizetéseket igazolta, ezért helyreigazításnak nincs helye.

A 2. pontban sérelmezett állításokat igazolta. A csatolt e-mail tartalmazza, hogy a MÁK milyen szabálytalanságot talált és hogy feljelentést tett. A vizsgálat szokványos eljárás, a feljelentés azonban már nem. Tényszerűen számolt be az eljárásról és annak állásáról is.

A 3. pontban sérelmezettekkel kapcsolatosan igazolta a duplikált iratokat. A trükköztek szó használata erre a tényre utalt, ennek okát találgatta a cikk, ami önmagában nem lehet helyreigazítás alapja. A rejtélyes cégnek történő kifizetésre vonatkozó állítás tekintetében a felperesnek keresetiségi joga nincs. Ezen készpénzes fizetés kivitelezőjeként a cikk egyértelműen a ... intézményhálózatát (...) jelöli meg, ami nem a felperes.

A 4. pont esetében helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a felperesnek keresetiségi joga nincs, mert megjelöli a szerződés alanyait. Ugyanez vonatkoztatható az 5. pontban sérelmezettek is.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéletábró az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdés szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperes, mint Egyház jelentős részben közpénz felhasználásával látja el tevékenységét, ezért azt fokozott közérdeklődés kísérheti. Ugyanígy a hajléktalan ellátás is olyan téma, amely a sajtó érdeklődésének homlokterében áll. A perbeli írást az indikálta, hogy a fővárosi hajléktalanellátás intézményrendszere a közelmúltban bekövetkeztetett jogszabályi környezet változása miatt átalakult, abban a felperesi egyház jelentős szerepet vállalt. Az ehhez igénybe vett állami támogatások felhasználásának ellenőrzése során a MÁK rutinvizsgálata hiányosságokat tárt fel, ami miatt feljelentést tettek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli cikk valóban sok helyen általánosító, összemosza a felperesi jogi személy és az alapításával létrejött intézmény jogilag elkülönült tevékenységét, ez a körülmény azonban nem alapozza meg a felperes igényét. Az írás olvasói ugyanis nem tesznek alapvető különbséget a felperes és a szervezetenként tőle elkülönült ... Intézmény között, még akkor sem, ha ennek egyes esetekben jogi relevanciája lehet. Ez nem is indokolt olyan körülmények között, amikor a felperes az intézmény fenntartója, költségvetésének jóváhagyója, vezetőjének személye tekintetében a döntéshozó. Éppen ezért helytálló a felperesi álláspont abban a tekintetben, hogy mind az általánosságban, mind konkrétan az intézménnyel kapcsolatos közlések tekintetében rendelkezik keresetösségi joggal, ugyanakkor éppen ez okból nem is kifogásolhatja, hogy a cikk nem nevesíti minden esetben a ... intézményt, hanem egyszerűen baptistákról vagy a ...ról ír.

Mindebből pedig az következik, hogy azt kellett az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia, miszerint a cikkben kifogásolt tényállítások a valóságnak megfelelnek-e, azok között van-e olyan vélemény, amely helyreigazítás tárgyát nem képezheti. Az elsőfokú bíróság által a per során csatolt bizonyítékok értékelésével a másodfokú bíróság egyetértett, ezért az ott kifejtett indokokat nem ismétli meg.

A felperesi fellebbezés pontokba szedett érvelésével szemben nem tekintette valótlan állításnak a címben és a cikk első bekezdésében kifogásoltakat. Az nem vitatható, hogy a címet önállóan értelmezve téves következtetésre juthat az olvasó, a PK 12. számú állásfoglalásra tekintettel azonban ezeket a közléseket sem lehet a teljes szövegkörnyezetből kiragadva értelmezni, még akkor sem, ha a címnek egyébként önálló hírértéke van. A cikk bemutatja a vizsgálatot, amelyben feltárt szabálytalanságot a MÁK, illetve a „feketelistás” cég esetében a valóságnak megfelelően közli. Tudósít arról, hogy a közelmúltban került sor a kényszerszertörlésére, mégpedig azért, mert a társaság köztartozása 2015-ben meghaladta a 100 millió forintot, miközben a per adatai szerint, a felperesi intézménytől havonta 10 millió forint megbízási díjhoz jutott. Mindezt együtt értékelve az alperes nem tett valótlan állítást.

A 2. pontban sérelmezett cselekménnyel kapcsolatos tényeket a cikk a valóságnak megfelelően közli. Egyértelműen megállapítható abból, hogy a MÁK milyen jellegű szabálytalanságot, milyen adatok alapján állapított meg. Megismerhető az is, hogy a feljelentést követően nyomozás folyik, vagyis az alperes nem befejezett tényként állítja bűncselekmény elkövetését.

A 3. és 4. pontokban kifogásoltak tekintetében sem értett egyet a másodfokú bíróság a fellebbezésben kifejtettekkel. Egyértelmű ugyanis, hogy az újságíró pusztán véleményét fejezte ki a trükközés kifejezés használatával azzal kapcsolatosan, miért van kétféle szövegű, közjegyző által hitelesített alapító okirat. A minősítés esetleges helytelenségre hivatkozással, helyreigazításnak a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjában kifejtettek miatt nincs helye.

Az 5. pontban kifogásoltak valóságát az alperes okirattal igazolta, míg a 6. pontban sérelmezett

közlés pusztán egy gyanú felvetése, amely esetében helyreigazítás szintén nem kérhető.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezést nem találta megalapozottnak, ezért az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kötelezte, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. § alapján határozott.

, 2016. szeptember 7.

dr. Kisbán Tamás
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota
előadó bíró

bíró

dr. Istenes Attila